

ಮಹಿಂ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಷ್ಟೇ ನಾನಿನ್ನು ಬರ್ತೀನಿ...’ ಎಂದು ಪ್ರಾವ ಮರಕಾಲನೂ ನಗುತ್ತಾ... ಕೂತಲ್ಲಿದ ವಿದ್ದ ಹೋರಟವನು ‘ಒಡ ಬೇಕಾದಾಗ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟೆರೆ... ದಾಕ್ಕಿಣಿ ಬೇಡ’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಪಟ್ಟೇಲರಿಗೆ ನೆನಪಿಸುತ್ತ, ರಾಜಬೀದಿಯತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದ. ಆತ ಅತ್ಯ ಮುಖ ಹಾಕಿದೊಡನೆ, ದೇವಪ್ರ ಶೆಟ್ಟಿ ಕೊಡಿಮರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತರಂಗದೊಳಗಿರುವ ತನ್ನ ತುಮುಲಾಳಸ್ಯೇಲ್ಲ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರಿಯಿದುರು ಬಿದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನನ್ನು ಕರೆದುಹೊಂಡ ವಾಸುತಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಕಡೆ ದಾಪ್ರಕಾಲು ಹಾಕಿದ್ದರು.

ಸಾಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶೆಟ್ಟಿ, ಶ್ರೀಧರಾಚಾರಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರು... “ಅಲ್ಲ ಮಾರಾಯ... ನಮ್ಮ ನಾಣ್ಯಾಮಯ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಮೌನ್ಯ ನಾನು... ಎಲ್ಲಾ ಬಿಳಿಕೆಪಳ ಮರವೇ ಸಿಕ್ಕು ಇಲ್ಲ; ಬೇರೆ ಮರದಲ್ಲಿ ‘ಕೊಡಿಮರ’ ಮಾಡ್ಯ ಮುದಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೇ ‘ಮೂಡ್ಯಾಗಿನ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಆ ಬಿಳಿಕೆಪಳದ ಮರ ಸಿಗ್ಗಿಹುದು... ಸಿಗುದಿಲ್ಲ ಅಂತಾ ಇಲ್ಲಿ ಅಳತ್ತ ಕೂತ್ತ ಕೆಲಸ ಆಗತ್ತಾ ಮಾರಾಯ. ನಿನು ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮದುಕ್ಕೇರು ಅಷ್ಟೇ...’ ಅಂತಾ ನಂಗೆ ಗದರಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿ, ಮಯ್ಯಿರ ಬಗ್ಗೆ ನೀಗೆನಿಸಿಸುತ್ತೇಲ್ಲ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರಿ?”

‘ಮಯ್ಯಿರ ಹೇಳುದು ನಿಜವೇ; ಬಿಳಿಕೆಪಳ ದೈವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಶೈವಾಂದೆ ಶೈವ್ಯ ಶೈವ್ಯ ಯಾಕಂದ್ರೆ ಅದು ಗನಾಗಟೀ ಮರ; ಎಮ್ಮೆ ವರ್ಷ ಕಳೆದ್ದು... ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ಸೀಳು ಬೀಳುದಿಲ್ಲ, ಹುಳ ಬೀಳುದಿಲ್ಲ. ಭೂತದ ದೈವಾಶಾಸ್ತಕೆ ತುಂಬ ಎತ್ತರದ ಕೊಡಿಮರವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಪಟ್ಟೆರೆ. ಇದನ್ನೇಲ್ಲ ನೋಡಿಯಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವರು ದೈವಾಶಾಸ್ತಕೆಯ ಸಣ್ಣದಿರುವ ದೈವಾಶಾಸ್ತಕೆ, ಸಾಗುವಾನಿ ಮರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಿಳಿಕೆಪಳವೇ ಶೈವ್ಯ ಎಂದು ಇದನ್ನೇ ಖಾಯಿಸ್ಯ ಮಾಡಿರುಹುದು ಅಷ್ಟೇ. ಈ ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಾತೇ ಬೇಡ, ನಿವ ವಾಸುತಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ ಬೇಕಿದ್ದೆ; ಮತ್ತು ಬೇಕಿದ್ದೆ ಕಟ್ಟೆಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಅಸ್ತಿತ್ವನವರನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡುವ ಆಗದ?’ ಎಂದು ಶ್ರೀಧರಾಚಾರಿ ಉತ್ತರ ರಿಷಿದ್ದ.

ದೇವಪ್ರ ಶೆಟ್ಟಿ ಆತನ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆ ಆಪಿಸುತ್ತೇ ದೊಡ್ಡ ಅಸ್ತಿತ್ವನನ್ನು ಕಾಣಿಲೇಬೇಕಿಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾಸುತಂತ್ರಿಗಳ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿರು. ಇವರು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಾಸುತಂತ್ರಿಗಳು ಬಳಕ್ಕೆಗೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟಿ ಬೇಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಪಟ್ಟಿಯ ಕತ್ತಲಿರಿಕಣ್ಣಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋರಟು ನಿತಿದ್ದರು. ಅಂಗಳ ಹೋಕ್ಕ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದವರೇ, ‘ಬಿಂಬಿ ಬಿಂಬಿ ಸುಭುಮಣಿದ ಜೋಗಿಗಳು’ ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನು ಕೆಳಿಚಾವಡಿಗೆ ಕರೆದು ಕೂರಿಕೊಂಡರು.

ದೇವಪ್ರ ಶೆಟ್ಟಿ ತಂತ್ರಿಗಳಿಂದುರ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಿಡಿಡತೋಡಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಂದ ಏರಡಿ ದೂರ ಕೂತಿದ್ದ ಶ್ರೀಧರಾಚಾರಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಮೌನಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ತಂತ್ರಿಗಳ ಮುವಿವನ್ನೇ ರಿಷಿಸತ್ತೆಂದಿರ್ದು. ಶೆಟ್ಟಿರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಂತ್ರಿಗಳು ‘ಅಲ್ಲ ಮಾರಾಯ, ಬಿಳಿಕೆಪಳ ಮರ ಸಿಗದಿದ್ದೆ, ಏಳು ಕಡಲು ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ತಗಂಬಾ ಅಂದ್ರೆ... ನಿಂಗೆ ತರ್ದಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಮಾರಾಯ!?’ ಅದು ಸಿಗದಿದ್ದೆ ತೇಗದ ಮರವೂ ಶೈವ್ಯವೇ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೈವದೇವರ ಏದುರು ಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವ ಮರವಾಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿಗಳ ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಹೋಡೆಯುವ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆಮೇಣ ಸೀಳುಬಿಡಬಾರದು ಅಂತ ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅದು ಸಿಗದಿದ್ದೆ ಕಿರಾಲೋಬೋಗೀಯನ್ನೂ ಒಳಸಬಹುದು. ಆದ್ದೆ ತೇಗದಮರ ಸಿಗುವಾಗ ಕಿರಾಲೋಬೋಗಿ ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಅಂತ ನಾನು ಆ ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳ್ತು ಇಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ’